

Petrovaradin

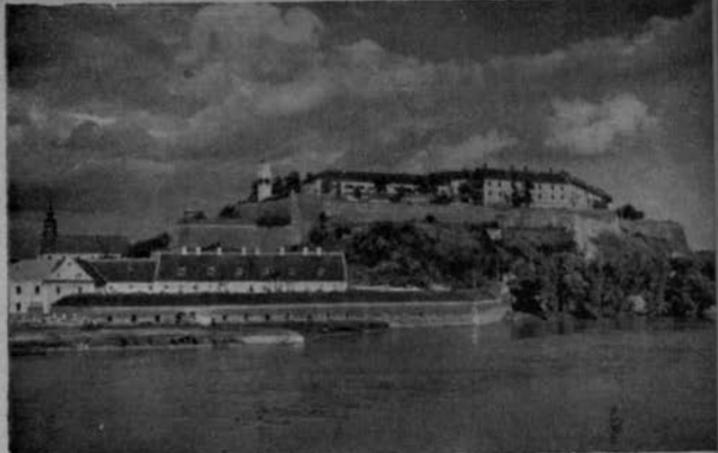

Foto Dr. Popov

Baća, što ga je 1308—1342 podigao madžarski kralj Karlo Robert Anžujski kao branič protiv Srbije, koja je u ono doba dopirala do Dunava. Tvrđava ima u osnovi oblik trapeza, opkoljena je s triju strana Mostongom, ima tri okrugle i jednu, četverouglu kulu. Glavna je kula bila visoka 18 m i imala je 6 spratova. U Baću je Gostionica Nagy.

Nastavljajući put Dunavom od Iloka stiže se mimo sela Neština i Suseka u Čerević. U rimske doba bijaše ondje mjesto Milatis. Pored puta za Banoštor stoji Gradina, ostatak grada Valentina Töröka, Zapoljina vojvode iz 16 vijeka. Blizu mjesta je rudnik lignita, talionica beočinske tvornice cementa i kamenolom za žrvnjeve. Čerević je veoma zgodna polazna tačka za izlete u Frušku Goru. Naskoro se vidi tvrđava Petrovaradin, a desno slijedi Kamenica. Mjesto se prvi put spominje 1237 g. kao vila Camanch, a kasnije kao napredan grad, centar fruškogorskog vinogradarstva, što je i danas glavno zanimanje njenih stanovnika. Kamenica ima divan slikovit položaj, najljepši od svih fruškogorskih mjesta na Dunavu i veoma je omiljelo ljetovalište. U donjem dijelu mjesta je pravoslavna crkva iz 1472 g., posljednje remek-djelo u starom srpskom slogu. Ikonostas je lijep rezbarski rad iz 1785 i 1802 g. Ikone na gornjem dijelu — prizori iz Hristova života — radovi su Teodora Kračuna († 1781). U crkvi je jerusalimski krst, lijep rezbarski rad. Do mjesta je dvor grofovske porodice Karačonji. U njemu je sada Domačićka škola fonda Nj. Vel. Kralja Aleksandra. Iza dvora je stari golemi park s mnogim lijepim objektima, glorijetima, vazama i dr. U gornjem dijelu mjesta je kuća, u kojoj je živio i umro pjesnik Jovan Jovanović-Zmaj (1833—1904). Lijevo prema Kamenici, nešto nizvodno, nalazi se čuveni novosadski »Štrand«, iznad čijeg zelenila se naziru tornjevi novosadskih crkava. Pravo se vidi tvrđava Petrovaradin, te željeznički i drumski most i najzad Novi Sad (vidi poseban opis). Poslije Novog Sada Dunav skreće nešto jugoistočno.